

Krúdy-emlékműsor

Krúdy Gyulára emlékeztetett a televízió szombat esti műsora az író halálának 30. évfordulója alkalmából. Novelláiból kiválasztott néhányat s a hírlapíró és a halál címmel tévé-játékot írt belőlük Rózsa Zoltán.

Tiszteletre méltó vállalkozás, mert Krúdy műveiben nagyon kevés — a tévében hasznosítható — látványosság és színpadszerűség, de annál több a nehezen ábrázolható hangulati varázs és költőiség. További gond a különböző cselekményű és hangulatú novellák szerves egymáshoz illesztése egységes igényű játékok keretében.

Teljes sikerről ugyan nem beszélhetünk, de egy érdekes — nálunk egyre gyakrabban alkalmazott módszer életképességéről igen. Ez a módszer nyersanyagként tekint a műsorra szánt novellákat, vagy egyéb műveket, szabadon alakítja, változtatja azok cselekményét, történetét s egy új mű kereteiben állítja össze egészé a cél tudatosan széttagolt részeket. Ez a módszer Krúdy esetében különösen nehéz feladatokat rótt a játék szövegírójára és a rendezőre is. Az egységes hangulat

ugyan nem volt törtetlen, helyenként érezni leletett a Krúdyétól elütő stílus jegyeit a játékon, a jellemző történet azonban e szépség-hibákkal is hiteles képet adott a Krúdy-novellák világából, a régi PestBuda rég letűnt különös őseiről. A rendezés (Zsurz Éva munkája) jól kihasználta azokat a lehetőségeket, amelyek a párbajra készülő éhenkórász újságíró e a félelmetesen lövő ezredes váratlanul felcserélt letűnt módjának helyzetkonkumában rejlik. Ezt egészítette ki az operatőr néhány jól sikerült, szellemes képáltsással. A színészi alakítás és az egész játék ritmusa egyenetlen volt. Kemny Lászlóé talán az egyezn

alakítás, amely legjobban megközelíti a Krúdy művek hőseit, helyenként még Fülöp Zsigmond és néhány epizódszereplő. Váradí Hédl ezúttal régi szerepeiből átmentett rutinnal próbálta az egyéniségéhez nem illő szerepet alakítani.

Anélkül, hogy a felelő más sikerű módszert helytelenítenénk, érdemes lenne mérlegelni, melyik író műve alkalmasabb erre a célra, s ha túlságosan sok a kockázat, nem lenne-e helyesebb egyetlen novella feldolgozása tévé-játék céljára. Más műfajban ugyan — de közeli rokonságban ezzel — a Maupassant-novellák rövidfilm-változata az utóbbi mellett érvel.

(B. L.)